

ŽILBER DELAE
MARSEL MARLIJE

maja

na jedrenju

Prevela s francuskog Jelena Stakić

Laguna

Maja piše svojoj drugarici Kseniji:

– Ja sam u Školi morskih lastavica. Učimo da jedrimo. Evo dnevnog rasporeda: ujutru, gimnastika, predavanja i vežbanje onog što smo naučili. Posle podne, isplovljavanje brodom. Ležemo rano jer treba ustati na vreme. U Školi morskih lastavica nikad se ne dosađujemo!

Povela sam svog psa Žuću. U početku nisu hteli da ga prime. Ali učitelj jedrenja je bio ljubazan. Nije dao da ga izbace. Rekao je da je za jedan put u redu. Noću Žuća spava u garaži. Dali smo mu pokrivač.

Juče, vetar i sunce. Savršen dan za jedrenje. Svi su čamci isplovili. Imalo se šta videti!

Ima nas mnogo u školi jedrenja: dečaka, a i nekoliko devojčica. Ja sam u ekipi „Delfina“. Stanujemo u drvenim kolibicama. Predivno je! Završavam pismo. Vreme je da idem na predavanje.

U učionici „Delfina“ učitelj jedrenja – zove se Toni – objašnjava osnove jedrenja i plovidbe, to jest sve ono što moramo znati da bismo počeli.

– Počnimo od motora!

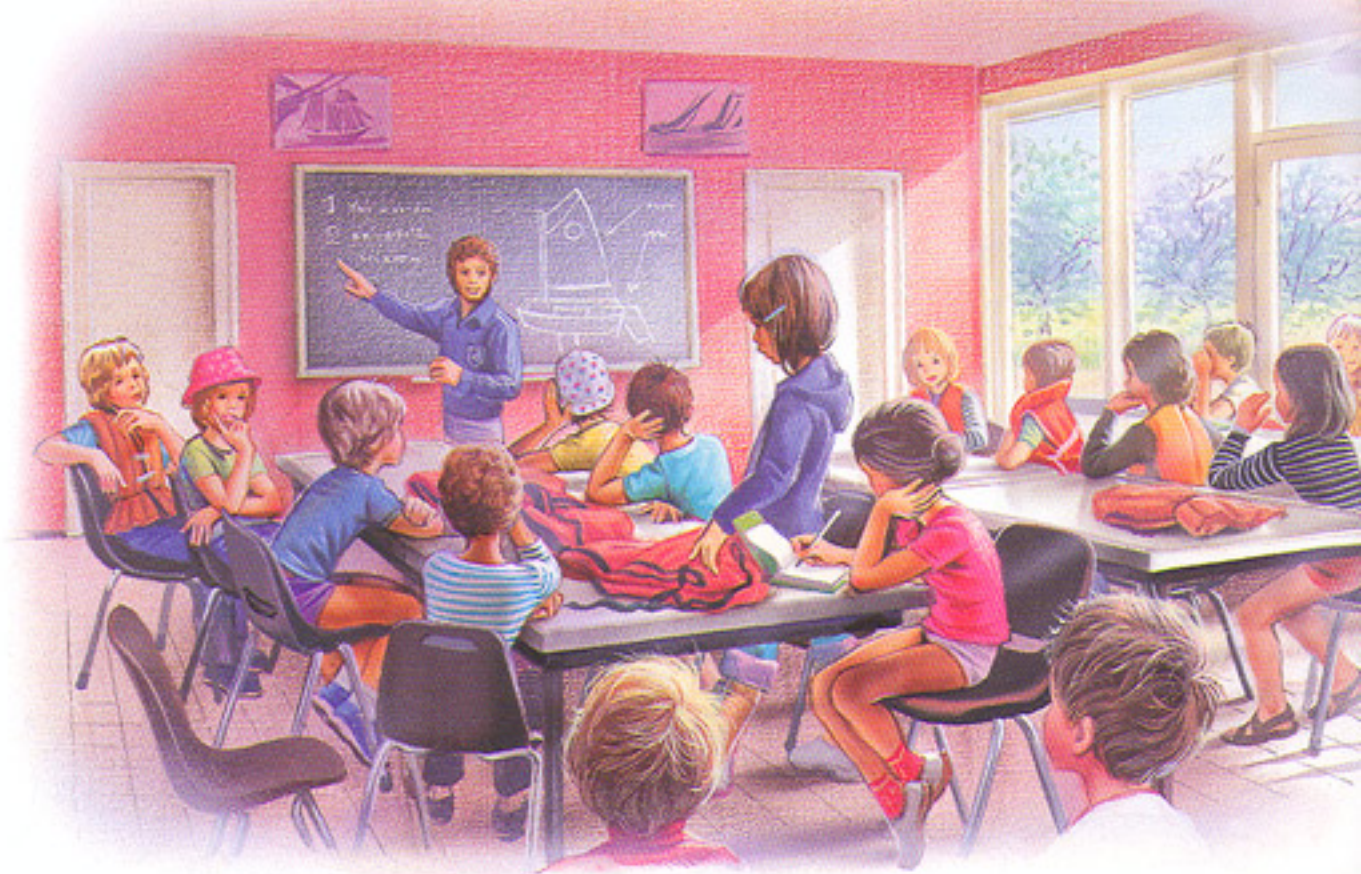
Dečaci se smeju. Toni ispisuje na tabli:

– Motor, to je jedro.

– Šta pokreće jedro? – pita učenik Žuća.

– Pa vetar, pobogu! – odgovara Maja. – Vetar duva sa četiri glavne strane: severa, juga, istoka i zapada.

– Vrlo dobro, Majo – kaže Toni. – Ali služiti se vetrom i jedrom nije tako jednostavno. Jedrenje se ne može naučiti od danas do sutra, kao vožnja biciklom. Pre nego što zaplovimo, neophodno je da temeljno upoznamo brod.

- Ko mi može reći šta je to jedrilica?
- To je trup broda s jarbolom i jedrom.
- Tako je, Majo... ali ima još mnogo toga!
- Ovaj, ima i dasaka, kolotura, konopaca...
- Sve to treba zvati svojim imenom. Ovo je *kobilica*. Ona čamcu obezbeđuje stabilnost. Jedrilicama se pravac daje pomoću upravljača koji se zove *kormilo*. Kormilo upravlja *listom kormila*.

Žući se otešlo vreme:

- A da malo izađemo na vodu?...